

ການສະຫລຸບຜູ້ບໍລິຫານ

ກອງທຶນຄູ່ຮ່ວມງານເພື່ອການປົກປັກຮັກສາລະບົບນິເວດທີ່ສຳຄັນ(CEPF)ຖືກອອກແບບເພື່ອປົກປ້ອງພາກພື້ນທີ່ຮັ່ງມີທາງຊີວະພາບແລະຖືກຂຶ້ນຊຸ່ງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນໂລກ.ເປັນການລິເລີ່ມຮ່ວມກັນຂອງ l'Agence Française de Développement (AFD), Conservation International (CI), ສະຫະພາບເອີຣົບ(EU), Fondation Hans Wilsdorf, ອົງການສະພາບແວດລ້ອມທົ່ວໂລກ(GEF), ລັດຖະບານຂອງປະເທດການາດາ,ລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນແລະທະນາຄານໂລກ.

ຈຸດປະສົງພື້ນຖານຂອງCEPFແມ່ນເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມສັງຄົມມີສ່ວນຮ່ວມເຊັ່ນ:ກຸ່ມຊຸມຊົນ,ອົງການທີ່ບໍ່ເປັນລັດຖະບານ(NGOs),ສະຖາບັນການສຶກສາແລະວິສາຫະກິດເອກະຊົນໃນການປົກປັກຮັກສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບ.ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສຳເລັດຂອງເຂົ້າເຈົ້າ,ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຕົ້ມໃສ່ຍຸດທະສາດແລະໂຄງການທີ່ມີຢູ່ຂອງລັດຖະບານແຫ່ງຊາດແລະຜູ້ໃຫ້ທຶນການປົກປັກຮັກສາອື່ນໆ.ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້,CEPFສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງກຸ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ,ລວມເອົາຄວາມສາມາດພິເສດແລະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຊັກກັນຂອງຄວາມພະຍາຍາມສຳລັບວິທີການປົກປັກຮັກສາທີ່ກວ້າງຂວາງແລະປະສານງານກັນ.ວິທີຫນຶ່ງທີ່CEPFເຮັດໄດ້ແມ່ນຜ່ານການກະກຽມຮູບພາບຂອງລະບົບນິເວດ:ຍຸດທະສາດຮ່ວມກັນ,ພັດທະນາໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນທ້ອງຖິ່ນ,ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດການລົງທຶນຫ້າປີໂດຍການວິເຄາະສະພາບການຢ່າງລະອຽດ.

ເອກະສານນີ້ສະແດງເຖິງສະພາບລະບົບນິເວດສຳລັບຂົງເຂດອິນໂດ-ມຽນມາ(Indo-Burma Hotspot), ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍພາກສ່ວນທີ່ບໍ່ແມ່ນທະເລທັງຫມົດຂອງປະເທດກຳປູເຈຍ,ສປປລາວ,ມຽນມາແລະໄທແລະວຽດນາມພ້ອມທັງພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງພາກໃຕ້ຂອງປະເທດຈີນ.ດ້ວຍລະດັບສູງຂອງພຶດຕະສັດແລະຖິ່ນອາໄສທຳມະຊາດທີ່ຍັງເຫຼືອຈຳກັດ,ຂົງເຂດອິນໂດ-ມຽນມາຢູ່ໃນ10ຈຸດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບທີ່ບໍ່ສາມາດທົດແທນໄດ້ແລະຫ້ອັນດັບທີ່ສຸດສຳລັບການຂົ່ມຂູ່.ຂົງເຂດອິນໂດ-ມຽນມາມີປະຊາກອນຫຼາຍກວ່າເຂດອື່ນໆແລະລະບົບນິເວດທຳມະຊາດທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ແລ້ວ,ມີຂອບເຂດຫນ້ອຍລົງຫຼາຍແລ້ວ,ໄດ້ຮັບຄວາມກົດດັນທີ່ຮຸນແຮງແລະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການສູນເສຍຖິ່ນອາໄສ,ຄວາມເສື່ອມໂຊມແລະການແຕກແຍກແລະການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຫຼາຍເກີນໄປ.

ການບັບບຸງລະບົບນິເວດ

CEPFໄດ້ໃຫ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ກຸ່ມສັງຄົມໃນຂົງເຂດອິນໂດ-ມຽນມານັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກໍລະກົດປີ2008ໂດຍໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກລະບົບນິເວດທີ່ພັດທະນາໃນປີ2003ແລະບັບບຸງໃນປີ2011ແລະ2020ຜ່ານການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ,ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານແລະການຄົ້ນຄວ້າຫນັງສື.ຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້,429ທຶນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ບັນກາຜູ້ຮັບທຶນ.ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນດັ່ງ

ກ່າວ,ຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອCEPFໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ສຳຄັນຫຼາຍກວ່າ3ລ້ານເຮັກຕາ(KBAs),ໂດຍການສົ່ງເສີມປ່າໄມ້,ການປະມົງແລະເຂດປົກປັກຮັກສາທີ່ຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງແລະພັດທະນາກົນໄກການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນສຳລັບພື້ນທີ່ປົກປ້ອງ;ຈັດຕັ້ງໂຄງການປົກປັກຮັກສາໄລຍະຍາວສຳລັບ35ຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກ,ຊັກຊ້າແລະໃນບາງກໍລະນີ,ຫຼຸດຜ່ອນການຫຼຸດລົງຂອງປະຊາກອນຫຼັກ;ແລະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານສະຫວັດດີພາບທີ່ເຫັນໄດ້ຫຼາຍກວ່າ250ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ,ລວມທັງການບັບປຸງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ,ຄວາມຫມັ້ນຄົງທາງດ້ານອາຫານແລະການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການລະບົບນິເວດ.

ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງໃນໄລຍະຫ້າປີນັບຕັ້ງແຕ່ມີການບັບປຸງລະບົບນິເວດຄັ້ງສຸດທ້າຍລວມທັງ:ຄວາມສາມາດຂອງສັງຄົມສັງຄົມແລະລັກສະນະຂອງຊ່ອງທາງການເມືອງທີ່ມັນດຳເນີນການ;ຄວາມຮຸນແຮງຂອງການຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບແລະປັດໄຈທາງສັງຄົມ,ເສດຖະກິດແລະການເມືອງ;ແລະແບບແຜນຂອງການລົງທຶນເພື່ອການປົກປັກຮັກສາໂດຍຜູ້ບໍລິຈາກຈາກລັດແລະເອກະຊົນ.

ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີການບັບປຸງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສະຖານະພາບຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທົ່ວໂລກເຊິ່ງລວມເຖິງການເພີ່ມຂຶ້ນ70ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນຊະນິດທີ່ຖືກປະເມີນວ່າຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກໃນບັນຊີສີແດງຂອງIUCN.ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາການສູນເສຍປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້ໄດ້ຫຼຸດລົງໃນທຸກປະເທດຍົກເວັ້ນສປປລາວ,ແຕ່ກໍຍັງສູງຕາມມາດຕະຖານທົ່ວໂລກ,ໂດຍການຂຸດຄົ້ນໄມ້ທາງການຄ້າໃນທຸກປະເທດຍົກເວັ້ນແຕ່ປະເທດກຳປູເຈຍ(ຜະລິດຕະພັນ)ແລະມຽນມາ(ການກະສິກຳເຄື່ອນທີ່).ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຊີວະພາບໂດຍກົງ(ເຊັ່ນ:ການລ່າສັດແລະການເກັບກ່ຽວສັດ,ການເກັບກ່ຽວພືດ,ການຂຸດຄົ້ນແລະການເກັບກ່ຽວຕົ້ນໄມ້,ການຫາປາແລະການເກັບກ່ຽວສັດນ້ຳ)ເປັນການຂົ່ມຂູ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢ່າງຫນຶ່ງຕໍ່ຜົນການປົກປັກຮັກສາໃນປະເທດອື່ນໂດ-

ມຽນມາແລະເປັນການຂົ່ມຂູ່ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກໃນເຂດຮ້ອນດັ່ງກ່າວ.ການສູນເສຍຖິ່ນອາໄສແລະການຂຸດຄົ້ນຫຼາຍເກີນໄປດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງຄວາມກົດດັນເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ປະຊາກອນພືດແລະສັດ.

ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນເຂດອື່ນໂດ-

ມຽນມາ(ເຊັ່ນ:ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ,ແບບແຜນຂອງນ້ຳຝົນທີ່ປ່ຽນແປງ,ລະດັບນ້ຳທະເລສູງຂຶ້ນ,ອາກາດຮຸນແຮງເລື້ອຍໆແລະຮຸນແຮງ)ກຳລັງເພີ່ມຄວາມກົດດັນທີ່ມີຢູ່ເຊັ່ນ:ການສູນເສຍຖິ່ນອາໄສ,ການຂຸດຄົ້ນຫຼາຍເກີນໄປແລະມົນລະພິດ,ສ້າງວິກິດທາງນິເວດທີ່ລວມກັນເຊິ່ງມີຜົນກະທົບຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ,ການດຳລົງຊີວິດແລະຄວາມຫມັ້ນຄົງໃນພາກພື້ນ.ການເພິ່ງພາອາໄສການກະສິກຳ,ການປະມົງແລະຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຮັດໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຕໍ່ຄວາມຕົກຕະລົງຂອງດິນຟ້າອາກາດ,ໃນຂະນະທີ່ການທຳລາຍປ່າໄມ້ແລະການປ່ຽນແປງທີ່ດິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະທຳລາຍຄວາມຫມັ້ນຄົງຂອງລະບົບນິເວດແລະຄວາມຫມັ້ນຄົງຂອງອາຫານ.ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກປະເທດທີ່ເປັນຈຸດຮ້ອນໄດ້ກຳນົດລະບົບແລະນະໂຍບາຍທາງກົດຫມາຍແລະນະໂຍບາຍສຳລັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບແລະການກະທຳກ່ຽວກັບສະພາບອາກາດ,ການບັງຄັບທີ່ອ່ອນ

ແອ,ການປະສານງານທີ່ແຕກແຍກແລະການລວມເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນເຂົ້າໃນການວາງແຜນເສດຖະກິດແລະໂຄງລ່າງພື້ນຖານຍັງບໍ່ພຽງພໍກໍຍັງຈຳກັດປະສິດທິພາບຕ່ຳໄປ.

ໃນເວລາດຽວກັນ,ການລົງທຶນສຳລັບການປົກປັກຮັກສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ.

ໃນຂະນະທີ່ລັດຖະບານຂອງປະເທດຊາດໄດ້ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນພາຍໃນ,ເງິນທຶນສຳລັບການປົກປັກຮັກສາທຳມະຊາດຍັງຈະຈົງໃສ່ໂຄງການຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນແລະລັດຖະບານຢ່າງຫລວງຫລາຍ,ໂດຍທີ່ຈຳກັດການສະໜັບສະໜູນໂດຍກົງຕໍ່ອົງການໃນທ້ອງຖິ່ນ.ອົງການສັງຄົມ,ກຸ່ມຊຸມຊົນແລະສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າຍັງປະເຊີນກັບການຈຳກັດເລື່ອງການຄວບຄຸມແລະການຫລຸດຈຳນວນເງິນທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ,ຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະແກ້ໄຂຊ່ອງວ່າງເລື່ອງການປົກຄອງ,ສິດທິແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,ມັນຍັງເປັນຈຸດໃຈກາງໃນການກ້າວໜ້າການປົກປັກຮັກສາທີ່ນຳພາໂດຍຊຸມຊົນ,ການປ່ຽນແປງນະ

ໂຍບາຍແລະການປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບຕົນຝ່າອາກາດ,ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດແລະພື້ນຖານບ່ອນທີ່ຄວາມແຕກຕ່າງທາງຊີວະນາໆພັນ

ແລະຄວາມຍາກຈົນປະສົມເຂົ້າກັນ.ການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄວບຄຸມທີ່ຮ່ວມດ້ວຍ,

ການເງິນທີ່ຍືນຍົງແລະການດຳເນີນນະໂຍບາຍທີ່ອົງຕາມຫລັກຖານຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການບັນລຸການປົກປັກຮັກສາທີ່ຍືນຍົງ.

ໃນທີ່ສຸດ,ມີຫລັກຖານເພີ່ມທະວີຂຶ້ນກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບ(ຫລືອື່ນໆ)

ຂອງວິທີການປົກປັກຮັກສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ອຸຖົກທິດສອບໃນຂົງເຂດນັບຕັ້ງແຕ່ການເກີດຂອງຂະບວນການອະນຸລັກສະໄຫມໃໝ່ໃນຕົ້ນປີ1990.

ວິທີການຫຼາຍຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ດີຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນແລະການດຳລົງຊີວິດຂອງມະນຸດໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນສະພາບການສະເພາະໃນທ້ອງຖິ່ນແລະມີຈຳນວນເລື່ອງຄວາມສຳເລັດເພີ່ມຂຶ້ນ,ໂດຍການຫລຸດຈຳນວນຂອງຖິ່ນອາໄສຫຼືຈຳນວນຊະນິດທີ່ຖືກຍຸດຍັງຫຼືກັບຄືນມາ.ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຍັງຈຳກັດເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ກັບຂະໜາດຂອງການຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄວາມແຕກຕ່າງທາງຊີວະນາໆພັນຂອງຂົງເຂດ.

ເມື່ອຄຳນຶງເຖິງການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ,ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະປັບປຸງຮູບພາບຂອງລະບົບນິເວດແລະຍຸດທະສາດການລົງ

ທຶນໃນນັ້ນ,ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄລຍະຕໍ່ໄປຂອງການລົງທຶນCEPFຂົງເຂດ,ຈາກປີ2026ເຖິງ2030. ີ່ສິ່ງນີ້ເຮັດເພື່ອ

ພັດທະນາພື້ນຖານທີ່ກວ້າງຂວາງເພື່ອໃຫ້ນັກລົງທຶນທີ່ສົນໃຈໃນການສະໜັບສະໜູນວຽກງານການປົກປັກຮັກສາທີ່ນຳພາໂດຍສັງຄົມສາມາດສ້າງເປົ້າຫມາຍແລະຍຸດທະສາດຮ່ວມກັນເພື່ອຈັດການກັບລຳດັບຄວາມສຳຄັນສູງສຸດ,ສວຍໂອ

ກາດຈາກໂອກາດທີ່ເກີດຂຶ້ນແລະສອດຄ່ອງກັບການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານແລະຜູ້ບໍລິຈາກອື່ນໆ.

ຮູບພາບຂອງລະບົບນິເວດໄດ້ຖືກປັບປຸງຜ່ານຂັ້ນຕອນການປຶກສາທີ່ປະສານງານໂດຍWWF ລະຫວ່າງເດືອນມີນາຫາ

ເດືອນຕຸລາປີ2025. ມີການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍກວ່າ350ຄົນໃນລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນການປັບປຸງ, ຜ່ານຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານວິຊາການ, ໃນລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລືລະດັບປະເທດທີ່ປະສານງານໂດຍຫ້ອງການWWF

ໃນແຕ່ລະປະເທດແລະສໍາມະນາການປະເມີນຜົນສຸດທ້າຍທີ່ຈັດຂຶ້ນໂດຍIUCNໃນຖານະເປັນທີມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາກ ພື້ນCEPF(RIT)ສໍາລັບຂົງເຂດ, ທີ່ຈັດຂຶ້ນທີ່ບາງກອກໃນເດືອນກໍລະກົດ2025.

ການປັບປຸງຮູບແບບຂອງ

ລະບົບນິເວດຍັງໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການຊີ້ນໍາຂອງຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ມີປະສົບການໃນການອອກແບບ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະໃຫ້ທຶນແກ່ໂຄງການແລະໂຄງການປົກປັກຮັກສາໃນເຂດຮ້ອນ.

CEPF Niche

ຮູບພາບຂອງລະບົບນິເວດສະແດງໃຫ້ເຫັນພາບລວມຂອງເຂດອື່ນໄດ-

ມຽນມາໃນດ້ານຄວາມສໍາຄັນໃນການປົກປັກຮັກ

ສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນແລະສະພາບເສດຖະກິດສັງຄົມ, ນະໂຍບາຍແລະສັງຄົມ.

ການປະເມີນການລົງທຶນໃນການປົກປັກຮັກສາເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ແລະຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນເຮັດໃຫ້ການວິເຄາະສະຖານະການຄົບຖ້ວນ.

ຮູບພາບຂອງລະບົບນິເວດກໍານົດຜົນການປົກປັກຮັກສາທີ່ວັດແທກໄດ້, ໃນລະດັບຊະນິດ, ສະຖານທີ່ແລະເສັ້ນທາງແລະປະເມີນການຂົ່ມຂູ່ໂດຍກົງຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບແລະສາເຫດແລະປັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນສາມາດເຮັດໄດ້.

ຈາກນັ້ນຮູບພາບຂອງລະບົບນິເວດຈະຊີ້ແຈງເຖິງຍຸດທະວິທີການລົງທຶນທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບນັກລົງທຶນທີ່ສົນໃຈໃນການສະ

ຫນັບສະຫນູນຄວາມພະຍາຍາມໃນການປົກປັກຮັກສາທີ່ນໍາພາໂດຍສັງຄົມ. ຍຸດທະວິທີນີ້ຮ່ວມດ້ວຍຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບCEPF, ບ່ອນທີ່ການລົງທຶນຂອງມັນສາມາດໃຫ້ຄຸນຄ່າເພີ່ມທະວີຫລາຍທີ່ສຸດ. ຈຸດສໍາຄັນຂອງCEPFແມ່ນເພື່ອສະແດງວິທີການຕອບຮັບຕໍ່ບັນຫາການປົກປັກຮັກສາທີ່ສໍາຄັນທີ່ປະເຊີນກັບຈຸດສໍາຄັນ (ເຊັ່ນ: ການລ່າສັດແລະການສ້າງເຂື່ອນ

ແລະການຄວບຄຸມນໍ້າ, ການຂະຫຍາຍການກະສິກໍາ, ການປະມົງແລະການປ່ຽນແປງອາກາດ) ທີ່ນໍາໃຊ້ຄວາມສາມາດຂອງສັງຄົມແລະຂະຫຍາຍອອກກວ້າງ, ຜ່ານການເອົາແບບຢ່າງຂອງສັງຄົມຫລືພາກສ່ວນເອກະຊົນຫລືເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການຂອງລັດຖະບານ.

ຊ່ອງCEPFສ້າງປະສົບການຈາກສາມໄລຍະການລົງທຶນທໍາອິດ(2008-2013, 2013-2020ແລະ2020-2025) ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ວິທີການທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາເລັດ, ການຍົກລະດັບຈາກໂຄງການທົດລອງໄປ

ສູ່ການປະຕິບັດ

ໄລຍະຍາວແລະຮ່ວມເອົາຜົນງານເຂົ້າກັບນະໂຍບາຍສາທາລະນະແລະການປະຕິບັດຂອງພາກເອກະຊົນ.

ໂດຍທີ່ຮັບຮູ້ວ່າການລົງທຶນຂອງCEPFບໍ່ສາມາດຕອບຮັບກັບບັນຫາເລື່ອງການປົກປັກຮັກສາທັງຫມົດທີ່ມີຢູ່ໃນຈຸດສຳຄັນ,CEPFnicheຈະຈົ່ງໃສ່ການກະທຳບ່ອນທີ່ອົງການສັງຄົມສາມາດເພີ່ມຄຸນຄ່າຫລາຍທີ່ສຸດແລະແກ້ໄຂຊ່ອງວ່າງໃນສະພາບການທັງຫມົດຂອງເງິນທຶນຂອງຜູ້ບໍລິຈາກສຳລັບການປົກປັກຮັກສາ.

ຍຸດທະສາດການລົງທຶນຮ່ວມກັນແມ່ນມີຄວາມທະເຍີທະຍານແລະບັງບອກເຖິງຂະໜາດຂອງຂໍ້ທ້າທາຍໃນການປົກປັກຮັກສາທີ່ຍັງປະເຊີນຢູ່ກັບຂົງເຂດອື່ນໂດ-

ມຽນມາ.ຈຳນວນຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສະໜັບສະໜູນວຽກງານ

ພາຍໃຕ້ທຸກພາກສ່ວນຂອງຍຸດທະສາດໃນໄລຍະຫ້າປີຂ້າງໜ້າແມ່ນເກີນກວ່າທີ່ຜູ້ລົງທຶນສ່ວນບຸກຄົນສາມາດລົງທຶນໃນສັງຄົມໄດ້.ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ,ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດຮ່ວມກັນຈະຖືກປະສານງານຜ່ານການປະຊຸມເປັນປະຈຳລະຫວ່າງCEPFແລະຜູ້ລົງທຶນອື່ນໆພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງໂຄງການຮ່ວມມືດ້ານການລົງທຶນໃນເຂດລຸ່ມຂອງແມ່ນ້ຳຂອງ.ໃນຂະນະທີ່ນັກລົງທຶນຄົນອື່ນໆຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃນພາກພື້ນແລະພັດທະນາ

ໂຄງການທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ,CEPFຈະບັບປຸງຊ່ອງວ່າງການລົງທຶນຂອງຕົນເອງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການຊ້ຳກັນ,ແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງແລະສວຍໂອກາດໃນການຮ່ວມມືແລະຂະຫຍາຍ.

ລຳດັບຄວາມສຳຄັນທາງຊີວະວິທະຍາສຳລັບການລົງທຶນ

ຜົນການປົກປັກຮັກສາເປັນພື້ນຖານທາງຊີວະວິທະຍາສຳລັບການລົງທຶນCEPFໃນເຂດຂົງເຂດອື່ນໂດ-

ມຽນມາ:ຈຸດຊະນິດພັນ,ສະຖານທີ່ແລະເສັ້ນທາງທີ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາເພື່ອຢັບຢ້ຽມການສູນເສຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບທົ່ວໂລກ.ຜົນການປົກປັກຮັກສາສຳລັບອື່ນໂດ-

ມຽນມາໄດ້ຖືກກຳນົດໃນ

ລະຫວ່າງການກະກຽມຮູບຮ່າງຂອງລະບົບນິເວດດັ້ງເດີມແລະຈາກນັ້ນກໍໄດ້ບັບປຸງໃນປີ2011ແລະ2020.

ໃນລະຫວ່າງການບັບປຸງເທື່ອສຸດທ້າຍ,ຜົນສະທ້ອນຂອງການປົກປັກຮັກສາໄດ້ຖືກດັດແປງອີກ,ເພື່ອສະທ້ອນເຖິງຂໍ້ມູນ

ໃຫມ່ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈຸດຊະນິດ,ສະຖານທີ່ແລະເສັ້ນທາງ.ເພື່ອໃຫ້ການລົງທຶນຂອງCEPFແລະນັກລົງທຶນຄົນອື່ນໆໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຢ່າງມີປະສິດທິພາບ,ຜົນການປົກປັກຮັກສາໄດ້ຖືກຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນໂດຍໃຊ້ມາດຕະຖານມາດຕະຖານ,ລວມທັງຄວາມຮີບດ່ວນຂອງການປົກປັກຮັກສາແລະໂອກາດທີ່ຈະເພີ່ມທະວີຄວາມພະຍາຍາມໃນການປົກປັກຮັກສາທີ່ມີຢູ່.

ລາຍການຜົນຂອງຈຸດຊະນິດພັນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ1,298ໃນປີ2020ເປັນ2,202ໃນປີ2025ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງການເພີ່ມຂຶ້ນ

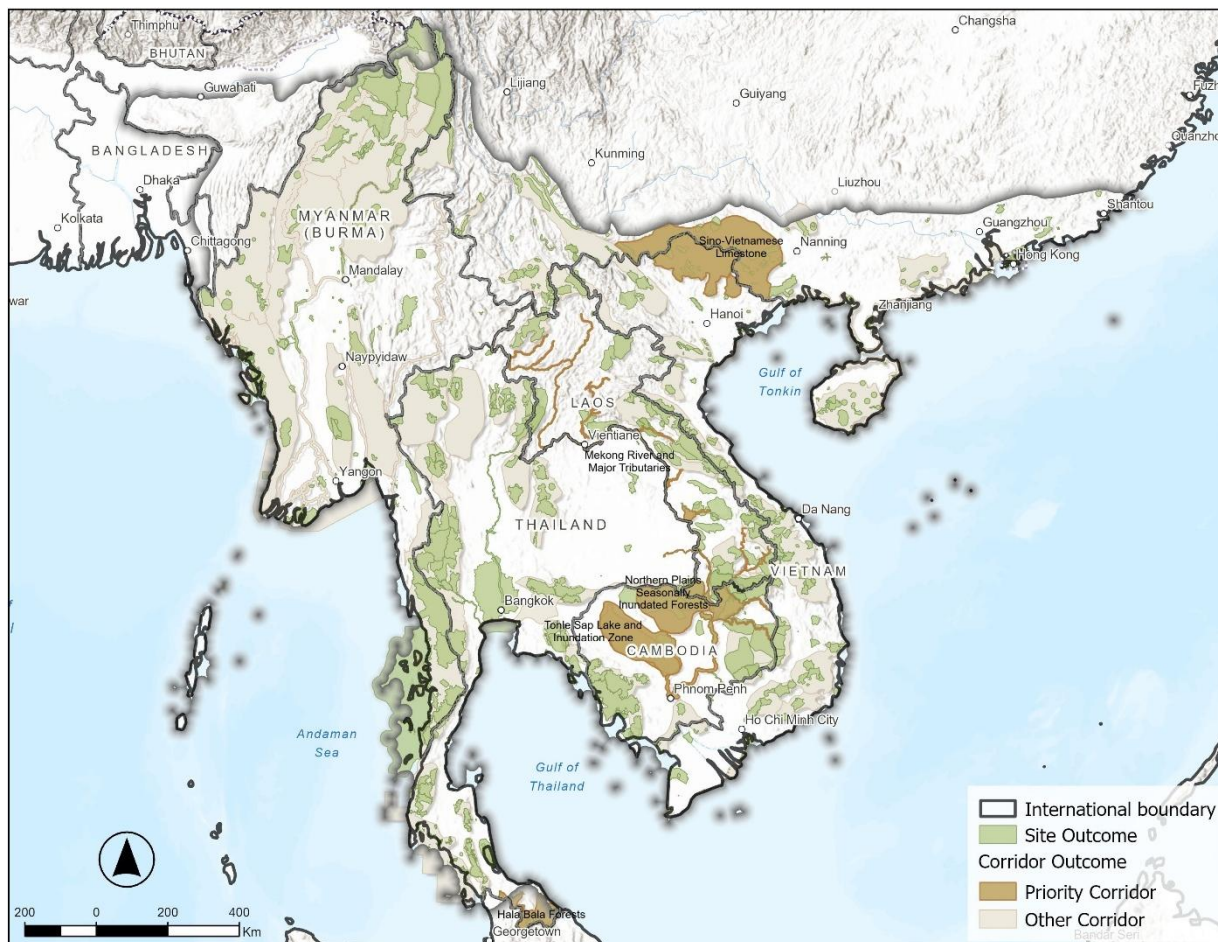
ຂອງຈຳນວນຈຸດຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຢ່າງເປັນທາງການໃນລາຍການສື່ແດງຂອງIUCN.ການເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນໃນທຳມະກາງພືດ,ຊຶ່ງຈຳນວນຈຸດຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າສອ

ງເທົ່າ;ບາ,ສັດເຄິ່ງບົກເຄິ່ງນ້ຳ ແລະ ສັດບໍ່ມີກະດູກກໍໄດ້ເຫັນການເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນຄືກັນ.

ລາຍຊື່ຂອງຜົນສະທ້ອນຂອງສະຖານ

ທີ່ຍັງບໍ່ປ່ຽນແປງຢູ່ທີ່555,ເຖິງແມ່ນວ່າ37ສະຖານທີ່ແລະ59ບ່ອນໄດ້ຖືກສະເໜີໂດຍຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ,ເນັ້ນຫນ້າ
ກເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະປັບປຸງເຄືອຂ່າຍKBAໃນອິນໂດ-ມຽນມາ.

ເສັ້ນທາງລ່າດັບຄວາມສຳຄັນສຳລັບການລົງທຶນCEPFໃນເຂດໃນອິນໂດ-ມຽນມາ.

ຫມາຍເຫດ:ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແດງໃນແຜນທີ່ນີ້ແມ່ນMyanmarLimestoneKarstເຊິ່ງເປັນເຄືອຂ່າຍຂອງສະຖານ
ທີ່ນ້ອຍໆທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວປະເທດ;ສະຖານທີ່ເຫລົ່ານັ້ນອ້ອມຮອບໄປທີ່ຈະປະກົດຢູ່ໃນແຜນທີ່ຂະຫນາດນີ້.

ລາຍຊື່ຂອງຜົນສະທ້ອນຂອງເສັ້ນທາງບໍ່ປ່ຽນແປງໃນ 65 ທີ່ມີ416KBA (75ເປີເຊັນຂອງຈຳນວນທັງຫມົດ).
ຜົນສະທ້ອນຫຼາຍໆໄດ້ຖືກຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນສຳລັບການລົງທຶນໃນການປົກປັກຮັກສາ.ມັນມີ73KBA (si
teoutcomes), ເຊິ່ງທັງຫມົດຖືກເລືອກໂດຍອັດຕະໂນມັດວ່າເປັນເວບໄຊທີ່ສຳຄັນ.ນອກຈາກຫ້າເສັ້ນທາງແລ້ວ
,ເຄືອຂ່າຍKBA24ແຫ່ງໃນປະເທດມຽນມາຍັງຖືກລະບຸວ່າເປັນລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງພູມສາດສຳລັບການລົ
ງທຶນ.5ເສັ້ນທາງນີ້ແລະເຄືອຂ່າຍKBAກວມເອົາເນື້ອທີ່ລວມກັນ119,269ເຮັກຕາ,ເທົ່າກັບ5ເປີເຊັນຂອງພື້ນ
ທີ່ທັງຫມົດຂອງຈຸດຮ້ອນ.ນີ້ເປັນ

ຂອບເຂດທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບລາດັບຄວາມສຳຄັນທາງພູມສາດໃນລະບົບນິເວດປີ2020.ການປ່ຽນແປງຫຼັກຈາກລະບົບນິເວດປີ2020ແມ່ນແມ່ນ້ຳຈືນດວນຖືກຕັດອອກຈາກລາຍການເສັ້ນທາງລາດັບຄວາມສຳຄັນເນື່ອງຈາກສະພາບຄວາມປອດໄພທີ່ບໍ່ດີໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.ມັນຖືກປ່ຽນແທນດ້ວຍເສັ້ນທາງປາໄມ້HalaBala,ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເພີ້ນທີ່ທີ່ກວ້າງຂວາງແລະຕິດຕໍ່ກັນຂອງປາໄມ້ຂຽວສະເຫມີແລະມີຈຳນວນຫຼາຍຂອງຊະນິດທີ່ອັນຕະລາຍ ຢ່າງຮ້າຍແຮງແລະອັນຕະລາຍ.ການເພີ່ມເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວໄດ້ເພີ່ມໂອກາດໃຫ້ການສະຫນັບສະຫນູນຂອງCEPFແກ່ກຸ່ມສັງຄົມໃນປະເທດໄທ.

ໃນດ້ານລາດັບຄວາມສຳຄັນຂອງການລົງທຶນ,239ຊະນິດສັດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຊະນິດທີ່ສຳຄັນ, ເທົ່າກັບ11ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກໃນເຂດຮ້ອນ.ສັດເຫຼົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍສັດເລືອຄານ99ຊະນິດ, ບາ68ຊະນິດ,ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມ37ຊະນິດແລະນົກ35ຊະນິດ.ສັດເຄິ່ງບົກເຄິ່ງນ້ຳ,ເພີດແລະສັດບໍ່ມີກະດູກທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກຈະຖືກພິຈາລະນາວ່າມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາທີ່ເຈາະຈົງໃສ່ຊະນິດຕ່າງໆໃນກໍລະນີພິເສດ.ຊະນິດທີ່ສຳຄັນລວມມີ31ໂຕ(ລວມທັງ8ຊະນິດທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງເຂດຮ້ອນ),15ຊະນິດ(12ຊະນິດ)ແລະ12ຊະນິດ(6ຊະນິດ)ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງການຂົ່ມຂູ່ສູງຕໍ່ທຸກກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ໂດຍການຂົ່ມຂູ່ຫຼາຍເກີນໄປ,ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການຈາກການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດຫມາຍ.

ລາດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຫົວຂໍ້ສຳລັບການລົງທຶນ

ລາດັບຄວາມສຳຄັນຂອງການລົງທຶນໃນການປົກປັກຮັກສາໃນເຂດຮ້ອນໄດ້ຖືກກຳນົດຜ່ານຂັ້ນຕອນການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງກວ້າງຂວາງ,ໂດຍອີງໃສ່ການວິເຄາະກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂູ່ຫຼັກຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບໃນເຂດຮ້ອນແລະສາເຫດຂອງມັນ.ຄະແນນການຂົ່ມຂູ່ໂດຍລວມບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຫຼາຍຈາກການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະຫວ່າງການປັບປຸງລະບົບນິເວດໃນປີ2020.ການວ່າສັດແລະການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຖືວ່າເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທັງຊະນິດແລະຜົນການປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່ທົ່ວເຂດດັ່ງກ່າວ,ພ້ອມດ້ວຍຄວາມກົດດັນສູງເພີ່ມເຕີມຈາກເຂື່ອນແລະການຈັດການນ້ຳ,ການຂະຫຍາຍກະສິກຳແລະການປະມົງ.ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຮຸນແຮງຂອງການຂົ່ມຂູ່ຈະແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມລະບົບນິເວດແລະປະເທດ,ແຕ່ແບບແຜນໂດຍລວມເນັ້ນເຖິງການເພີ່ມທະວີການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາ

ກອນທາງຊີວະນາໆພັນ,ການປ່ຽນແປງຖິ່ນອາໄສແລະຜົນກະທົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບດິນຟ້າອາກາດເຊິ່ງເປັນບັດໄຈສໍາຄັນຂອງການ

ສູນເສຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນໃນທົ່ວພາກພື້ນເພື່ອຕອບສະຫນອງຕໍ່ການຂົ່ມຂູ່ເຫຼົ່ານີ້ແລະການຂົ່ມຂູ່ອື່ນໆ

ແລະເພື່ອເລີ່ມແກ້ໄຂສາເຫດບາງຢ່າງ,ຍຸດທະສາດການລົງທຶນຫ້າປີໄດ້ຖືກປັບປຸງ.ໃນຈໍານວນ13ທິດທາງຍຸດທະສາດໃນຍຸດທະສາດລວມທີ່ລາຍລະອຽດ,6ທິດທາງຖືກຈັດວ່າດັບຄວາມສໍາຄັນໃຫ້ເປັນແນວທາງການລົງທຶນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມແລະການປຶກສາຫາລືກັບຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາCEPFແລະເປັນຫົວຂໍ້ສໍາຄັນສໍາລັບການລົງທຶນCEPFໃນເຂດອິນໂດ-ມຽນມາສໍາລັບປີ2026-2030.

ທິດທາງຍຸດທະວິທີຫຼາກຢ່າງນີ້ຮ່ວມດ້ວຍ22ໃນ51ລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນທີ່ຖືກອະທິບາຍໄວ້ໃນຍຸດທະວິທີລວມ,ເຈາະຈົງໃສ່ສິ່ງທີ່ນໍາໃຊ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງພິເສດຂອງທຶນເງິນແລະມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍກົງຕໍ່ເປົ້າຫມາຍທົ່ວໂລກ.ທິດທາງຍຸດທະສາດທຶນທີ່ເປັນຈຸດສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນCEPFມີການອະທິບາຍທາງລຸ່ມນີ້.

ທິດທາງຍຸດທະສາດແລະລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນໃນເຂດອິນໂດ-Burma

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນ
ສ່ວນປະກອບທີ1:ການປົກປັກຮັກສາຊະນິດທີ່ສໍາຄັນ	
1.ປົກປ້ອງຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ຕະຫລອດທົ່ວໂລກໂດຍການຫລຸດຜ່ອນການຂົ່ມຂູ່ອື່ນໃຫຍ່ຫລວງແລະຝັນຜູ້ຈໍານວນສັດປ່າ[CEPFniche]	1.1ສະຫນັບສະຫນູນໂຄງການປົກປັກຮັກສາແລະຕິດຕາມຢ່າງເປັນລະບົບໃນໄລຍະຍາວສໍາລັບປະຊາກອນຫຼັກຂອງຊະນິດທີ່ສໍາຄັນ
	1.2ການຝຶ້ນຜູ້ປະຊາກອນປ່າຂອງຊະນິດທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຊີ້ນໍາທົ່ວໂລກ
	1.3ຄົ້ນຄວ້າແລະທົດລອງກົນໄກການລົງທຶນແບບໃຫມ່ແລະຍືນຍົງເພື່ອສະຫນັບສະຫນູນການປົກປັກຮັກສາຊະນິດພັນໃນໄລຍະຍາວ
	1.4ສະຫນັບສະຫນູນຜູ້ສະຫນັບສະຫນູນຊະນິດໃນລະດັບຊຸມຊົນໃຫ້ດໍາເນີນການຕາມທ້ອງຖິ່ນສໍາລັບຊະນິດທີ່ສໍາຄັນ
	1.5ປັບປຸງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກແລະຊະນິດທີ່ສະຫມັກເລືອກຕັ້ງ,ລວມທັງຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າດ້ານການກະທໍາຂອງຊຸມຊົນ,ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານນິເວດປະເພນີ(TEK)ແລະວິທະຍາສາດພື້ນລະເມືອງ,ຊຶ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງມີການປັບປຸງຂໍ້ມູນຫຼາຍເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການວາງແຜນແລະການກະທໍາໃນການປົກປັກຮັກສາ

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລ່າດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນ
2. ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບແລະການສູນເສຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນໂດຍການແກ້ໄຂການຄ້າສັດປ່າທີ່ຜິດກົດຫມາຍ, ການບໍລິໂພກທີ່ບໍ່ຍືນຍົງແລະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດປ່າ-ສັດລ້ຽງ-ມະນຸດພາຍໃນໂຄງການສຸຂະພາບດຽວ[CEPFniche]	2.1 ສະຫນັບສະຫນູນຫນ່ວຍການບັງຄັບເພື່ອແກ້ໄຂເຄືອຂ່າຍການຄ້າສັດປ່າໂດຍການສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດທົ່ວໂລກກັບການສືບສວນ, ຂໍ້ມູນແລະຂໍ້ມູນ
	2.2 ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການປະສານງານລະຫວ່າງຫນ່ວຍການບັງຄັບ, ສັດລ້ຽງ, ສຸຂະພາບມະນຸດແລະສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອແກ້ໄຂການຄ້າສັດປ່າທີ່ຜິດກົດຫມາຍແລະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພະຍາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜ່ານຍຸດທະສາດສຸຂະພາບດຽວ
	2.3 ເຮັດວຽກກັບບໍລິສັດເອກະຊົນແລະບໍລິສັດຂອງລັດໂດຍສະເພາະແມ່ນສື່ສັງຄົມແລະອິນເຕີເນັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ລະບົບຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກໃຊ້ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຄ້າສັດປ່າ
	2.4 ສະຫນັບສະຫນູນໂຄງການທີ່ມີເປົ້າຫມາຍແລະອົງຕາມຫຼັກຖານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການຜະລິດຕະພັນສັດປ່າທີ່ຜິດກົດຫມາຍ, ຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບແລະການປົກປັກຮັກສາແລະການເຄື່ອນໄຫວການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມໃນການກວດແລະລາຍງານອາດຊະຍາກຳສັດປ່າ
	2.5 ສະຫນັບສະຫນູນການຄົ້ນຄວ້າແລະການກະທຳເພື່ອເຂົ້າໃຈແລະແກ້ໄຂຄວາມກ່ຽວຂ້ອງລະຫວ່າງການສູນເສຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບ, ຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງສະພາບແວດລ້ອມແລະການເກີດຂອງພະຍາດທີ່ຕິດຕໍ່ກັບສັດ, ຊຶ່ງເປັນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງວິທີການປະສານງານສຸຂະພາບດຽວ
ສ່ວນປະກອບທີII: ການປົກປ້ອງແລະການຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ທີ່ສໍາຄັນ	
3. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງປະສິດທິພາບການຈັດການຂອງພື້ນສະຫງວນ ແລະ ອະນຸລັກ (PCAs) ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ແລະ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ(IPLCs)ໃນການບໍລິຫານ	3.1 ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ແລະ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດການຂອງພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນ ແລະ ພື້ນທີ່ອະນຸລັກ ແລະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສິດທິແລະໂອກາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຈັດການຊັບພະຍາກອນທີ່ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ.
	3.2 ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຈັດການຂອງພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນ ແລະ ພື້ນທີ່ອະນຸລັກ

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລ່າດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນ
ແລະການຄຸ້ມຄອງເພື່ອບັບບຸງການອະນຸລັກໃນສະຖານທີ່ບໍລິມະສິດ [CEPF niche].	ຜ່ານການນໍາໃຊ້ມາດຕະຖານທົ່ວໂລກແລະການພັດທະນາໂຄງການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ
	3.3ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ເພື່ອນໍາພາແລະສະໜັບສະໜູນOECMຜ່ານຂັ້ນຕອນໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ແທ້ຈິງ
	3.4ບັບບຸງເຄືອຂ່າຍKBAໂດຍການນໍາໃຊ້ມາດຕະຖານທົ່ວໂລກແລະຄໍາແນະນໍາຫຼັກສຸດຂອງIUCNກັບKBAໃຫມ່ທີ່ມີຢູ່ແລະທີ່ເປັນໄປໄດ້
4.ສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດແບບຍືນຍົງແລະໂອກາດດໍາລົງຊີວິດທີ່ເພີ່ມທະວີການປົກປັກຮັກສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນແລະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ໃນສະຖານທີ່ທີ່ສໍາຄັນ	4.1ສົ່ງເສີມໂຄງການດໍາລົງຊີວິດແບບຍືນຍົງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຊື່ອມໂຍງການດໍາລົງຊີວິດແລະການບັບບຸງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມເຂົ້າກັບຜົນງານການປົກປັກຮັກສາໃນສະຖານທີ່ທີ່ສໍາຄັນແລະເອກະສານແລະແບ່ງປັນການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດແລະບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້
	4.2ພັດທະນາແລະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການລົດເລີ່ມການທ່ອງທ່ຽວທາງນິເວດທີ່ດີທີ່ສຸດໃນສະຖານທີ່ທີ່ສໍາຄັນ
	4.3ໃຫ້ພາກເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການລົງທຶນທີ່ສອດຄ່ອງກັບການປົກປັກຮັກສາແລະການລົດເລີ່ມດ້ານການດໍາລົງຊີວິດໃນສະຖານທີ່ທີ່ສໍາຄັນແລະສະໜັບສະໜູນເຂົ້າໃນການນໍາໃຊ້ແລະສົ່ງເສີມການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງລະບົບນິເວດແລະສະໜັບສະໜູນພາບຂອງຊຸມຊົນ
	4.4ຮວມເອົາການຕິດຕາມມົນລະພິດທາງສະພາບແວດລ້ອມແລະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບໂດຍອາໄສຊຸມຊົນເຂົ້າກັບການປົກປັກຮັກສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນຜ່ານວິທີການສຸຂະພາບດຽວ
	4.5ສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ການກະສິກໍາທີ່ປອດໄພແລະເປັນມິດກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ, ລວມທັງການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດແລະບຸຢ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃກ້ກັບເຂດຊົນນະບົດແລະແຫຼ່ງນໍ້າ
5.ສ້າງທຸກຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນສໍາ	5.1ສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ, ລະບົບນິເວດແລະການບໍລິການຂອງລະບົບນິເວດໃນສະຖານທີ່ທີ່ສໍາຄັນ

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນ
ລັບການປົກປັກຮັກສາຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າຕາມສະຖານທີ່ເພື່ອປະເມີນບັດ ໄຈທາງລະບົບນິເວດແລະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ	ນວມທັງສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ,ການປະເມີນຄ່າ,ຂະບວນການແລະການຕິດຕາມແບບໃຫມ່
	5.2ສັງລວມຄວາມຮູ້ທີ່ມີຢູ່,ໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂໍ້ມູນແລະຮວມຂໍ້ມູນເພື່ອລະບຸແລະຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຮູ້ທີ່ສໍາຄັນ
	5.3ແບບການຄົ້ນພົບທາງວິທະຍາສາດໃຫ້ເປັນຮູບແບບທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້,ກໍານົດຄໍາແນະນໍາທາງນະໂຍບາຍທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກຖານ,ລວມເອົາຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫມ່ເຂົ້າໃນແຜນການຈັດການສະຖານທີ່ແລະສ້າງຄວາມສາມາດໃນບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ນີ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
ສ່ວນປະກອບທີIII:ການເພີ່ມທະວີການເຊື່ອມໂຍງລະບົບນິເວດ ແລະ ການບັບຕົວ	
6.ນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ສໍາລັບການລວມເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ,ການບໍລິການລະບົບນິເວດແລະການແກ້ໄຂຕາມທໍາມະຊາດ(NbS)ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາໃນຊ່ອງທາງທີ່ສໍາຄັນ[CEPFniche]	6.1ປະເມີນນະໂຍບາຍການພັດທະນາແລະຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນແລະການບໍລິການລະບົບນິເວດແລະສົ່ງເສີມສະພາບການທາງເລືອກ,NbS ແລະ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ
	6.2ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະຂະຫຍາຍຄວາມພະຍາຍາມໃນການຟື້ນຟູລະບົບນິເວດ,ລວມທັງໂຄງການສາທິດ,ເພື່ອສ້າງແບບຢ່າງທີ່ສາມາດຮຽນແບບແລະໃຫ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ທີ່ກວ້າງຂວາງ
	6.3ມີສ່ວນຮ່ວມສື່ມວນຊົນເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້,ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ການໂຕ້ຖຽງຂອງສັງຄົມແລະມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການນໍາເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງຊີວະນາໆພັນ ເຂົ້າໄປໃນແຜນການພັດທະນາ

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລ່າດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນ
7.ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງລ່າງພະລັງງານແລະການຂົນສົ່ງ,ອຸດສາຫະກຳກະສິກໍາແລະຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດພາຍໃນຂອບເຂດທີ່ສໍາຄັນ	7.1ເພີ່ມຄວາມຫມັ້ນຄົງໃນການຄຸ້ມຄອງແລະອໍານາດໃນການຕັດສິນໃຈຂອງຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ຈາກໂຄງການພັດທະນາຂະໜາດໃຫຍ່
	7.2ຍົກລະດັບສະຖານະພາບທາງກົດໝາຍຂອງສະຖານທີ່ລ່າດັບຄວາມສໍາຄັນທີ່ບໍ່ມີການປົກປ້ອງເຊິ່ງຖືກຂົ່ມຂູ່ຈາກໂຄງການພັດທະນາຂະໜາດໃຫຍ່
	7.3ເຮັດວຽກກັບພາກເອກະຊົນເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ຖືກພັດທະນາແລະດໍາເນີນງານດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບແລະສອດຄ່ອງກັບການປົກ ປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ
	7.4ສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນທີ່ສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການນໍ້າ, ອາຫານແລະພະລັງງານກັບການປົກປັກຮັກສາໂດຍໃຊ້ແບບຢ່າງເຊັ່ນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນຂອງສາຍນໍ້າແລະການກະສິກໍາແບບຍືນຍົງເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ.
	7.5ສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າແລະການຕິດຕາມຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແລະສັງຄົມຂອງໂຄງການພັດທະນາຂະໜາດໃຫຍ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ສໍາຄັນ
	7.6ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຮ່ວມມືອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ-ລັດຖະບານເພື່ອເພີ່ມອິດທິພົນທາງນະໂຍບາຍແລະການລົເລີ່ມຮ່ວມກັນ
8.ສົ່ງເສີມແລະບັບປຸງການປະຕິບັດກະສິກໍາແບບຍືນຍົງແລະແບບແຜນການຄຸ້ມຄອງພູມມີທິດທີ່ສະໜັບສະໜູນລະບົບນິເວດທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງແລະເຊື່ອມຕໍ່ກັນໃນຂອບເຂດທີ່ສໍາຄັນ	8.1ບັບປຸງການປະຕິບັດກະສິກໍາແລະສ້າງຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນແລະການຂະຫຍາຍເພື່ອການຜະລິດທີ່ເປັນມິດກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ
	8.2ແບບຢ່າງທົດລອງແລະຂະຫຍາຍການຜະລິດທີ່ເປັນມິດກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ, ລວມທັງການຮັບຮອງແລະການຕິດລາຍຊື່ລະບົບນິເວດ

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລ່າດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນ
	8.3ສະຫນັບສະຫນູນນະໂຍບາຍທີ່ລວມເອົາຄໍານຶງເຖິງລະບົບນິເວດ, ສ້າງລາຍງານທາງດ້ານການເງິນສໍາລັບການປະຕິບັດແບບຍືນຍົງແລະສະຫນັບສະຫນູນການເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດສໍາລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນມິດກັບສະພາບແວດລ້ອມ
	8.4ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການແລະພາກພື້ນເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ແລະສົ່ງເສີມການກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ
ສ່ວນປະກອບທີIV:ການພັດທະນາເຂດເລືອກຕັ້ງການປົກປັກຮັກສາ	
9.ສະຫນັບສະຫນູນການສ້າງຕັ້ງ,ຄວາມສາມາດແລະການພັດທະນາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເພື່ອເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພາບ,ຊຸມຊົນແລະການດໍາລົງຊີວິດໃນລະດັບພາກພື້ນ,ລະດັບຊາດ,ທ້ອງຖິ່ນ ແລະລະດັບຮາກຖານ [CEPFniche]	9.1ສະຫນັບສະຫນູນກົນໄກການເຊື່ອມໂຍງແລະແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້,ລວມທັງການເປັນຫຸ້ນສ່ວນທີ່ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມທີ່ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນແລະກຸ່ມໃຫມ່ທີ່ເປັນທາງການ,ທີ່ເຮັດໃຫ້ການຕອບສະຫນອງຂອງສັງຄົມສັງຄົມຕໍ່ຄວາມສໍາຄັນແລະການຂົ່ມຂູ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນ
	9.2ໃຫ້ການສະຫນັບສະຫນູນການພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງແລະເຕັກນິກລວມທັງໂຄງການສ້າງຄວາມສາມາດທີ່ສະເພາະສໍາລັບອົງການທີ່ກໍາລັງເກີດຂຶ້ນ
	9.3ສ້າງຕັ້ງກົນໄກເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຊໍານານທາງດ້ານເຕັກນິກ,ບໍ່ວ່າຈະເປັນອາສາສະໝັກ,ເພື່ອນຕ່ຳເພື່ອນ ຫຼື ຈ້າງ,ກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ
	9.4ໃຫ້ການສະຫນັບສະຫນູນການເລີ່ມຕົ້ນແລະການລົງທຶນທີ່ປັບປຸງ(ຕົວຢ່າງ:ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອນ້ອຍໆ,ທຶນເມັດພັນເພີດ)ໃຫ້ແກ່ອົງການພື້ນຖານໃຫມ່ແລະອົງການທີ່ນໍາພາໂດຍຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ IPLC, ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າສ້າງລະບົບການບໍລິຫານ,ທິດລອງແນວຄິດລົເລີ່ມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຊື່ອຖື
10.ດໍາເນີນການສຶກສາ,ການຝຶກອົບຮົມແລະການຍົກລະດັບ	10.1ລົງທຶນໃນການສຶກສາ,ການຝຶກອົບຮົມແລະການພັດທະນາຜູ້ນໍາຂອງຜູ້ນໍາດ້ານການອະນຸລັກໃນອະນາຄົດແລະບຸກຄົນສໍາຄັນ

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລ່າດັບຄວາມສຳຄັນຂອງການລົງທຶນ
ບຄວາມຮັບຮູ້ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດແລະການສະຫນັບສະຫນູນການປົກປັກຮັກສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນໃນທຸກພາກສ່ວນຂອງສັງຄົມ	10.2 ຄົ້ນຄວ້າຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງຕັ້ງສູນສຶກສາດ້ານການອະນຸລັກຢູ່ພາກສະໜາມໃນຂົງເຂດອິນໂດ-ມຽນມາ
	10.3 ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການອະນຸລັກແລະການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳຜ່ານການສຶກສາ ແລະ ການໂຄສະນາ
	10.4 ດຳເນີນກິດຈະກຳຝຶກອົບຮົມແລະສ້າງກິດຈະກຳໂຄສະນາບຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕັດສິນໃຈໜ່ວຍງານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ເອກະຊົນກ່ຽວກັບການອະນຸລັກຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ, ລວມທັງຜົນກະທົບຂອງນະໂຍບາຍແລະໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ
ສ່ວນປະກອບທີ V: ການປະສານງານແລະການຕິດຕາມການລົງທຶນໃນການປົກປັກຮັກສາ	
11. ປະເມີນຜົນກະທົບຂອງການລົງທຶນໃນການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນແລະຊີວິດຂອງມະນຸດຜ່ານການຕິດຕາມຢ່າງເປັນລະບົບ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ລວມທັງ, ເນັ້ນຫນັກການຮຽນຮູ້, ຄວາມຮັບຜິດຊອບແລະການຈັດການ ແບບປັບຕົວ	11.1 ໃຊ້ມາດຕະຖານແລະລະບົບທີ່ໄດ້ເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບແລະປະສິດທິພາບຂອງການອະນຸລັກ
	11.2 ພັດທະນາມາດຕະຖານແລະລະບົບຮ່ວມກັນເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນການແລະໂຄງການພັດທະນາໃນຫຼາຍລະດັບ
	11.3 ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຕິດຕາມ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນລະຫວ່າງຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ
	11.4 ຮັບປະກັນຜົນການຕິດຕາມລວມທັງຕົວຊີ້ບອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງມະນຸດໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຈັດການປັບຕົວໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ
12. ສະຫນັບສະຫນູນກົນໄກການປະສານງານໃນລະດັບຊາດແລະທ້ອງຖິ່ນເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າການລົງທຶນໃນການອະນຸລັກແມ່ນສອດຄ່ອງ, ມີປະສິດທິພາບແລະຕອບສະ	12.1 ສະຫນັບສະຫນູນການສ້າງຕັ້ງແລະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບປະສານງານການອະນຸລັກທ້ອງຖິ່ນເພື່ອເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື, ການເຂົ້າຖືງານລົງທຶນແລະອິດທິພົນທາງນະໂຍບາຍ
	12.2 ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການວາງແຜນແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຫຼາຍໜ່ວຍງານທີ່ເຮັດວຽກງານອະນຸລັກ

ທິດທາງຍຸດທະວິທີ	ລ່າດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນ
ຫນອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການແລະໄອກາດຂອງພື້ນທີ່ແລະຊະນິດພັນສັດ	ທັງທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຂົງເຂດ ຫຼື ພື້ນທີ່ດຽວກັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຊໍ້າກັນ, ເພີ່ມຜົນກະທົບແລະສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື
	12.3 ສະໜັບສະໜູນ ການຕິດຕາມການມີສ່ວນຮ່ວມກັນ ແລະ ແຜນງານການຈັດການ ແບບບັບຕົວເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຮຽນຮູ້ ທີ່ປະສານງານກັນໃນລະດັບພື້ນທີ່ ຫຼື ຂົງເຂດບໍລິມະສິດ.
13. ສະໜັບສະໜູນການນໍາພາທາງ ດ້ານຍຸດທະສາດ ແລະ ການປະສານງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບຂອງການລົງທຶນໃນການປົກປັກຮັກສາຜ່ານທີມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາກພື້ນ(RIT)[CEPFniche]	13.1 ສ້າງກຸ່ມອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມທີ່ກວ້າງຂວາງທີ່ເຮັດວຽກຂ້າມຂອບເຂດສະຖາບັນແລະການເມືອງເພື່ອບັນລຸເປົ້າຫມາຍການປົກປັກຮັກສາຮ່ວມກັນທີ່ບັນຍາຍໄວ້ປະຫວັດລະບົບນິເວດ

ທິດທາງຍຸດທະສາດທີ1:ປົກປ້ອງລ່າດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນການຂົ່ມຂູ່ໃຫຍ່ແລະເພີ່ມຜູ້ປະຊາກອນປ່າ

ອິນໂດ- ມຽນມາເປັນຈຸດສໍາຄັນທີ່ສຸດແຫ່ງຫນຶ່ງໃນໂລກສໍາລັບການປົກປັກຮັກສາຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກ. ອີງຕາມລາຍການສື່ແດງຂອງIUCN, ບັດຈຸບັນມີຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກ2,202ຊະນິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ(ຫຼືຫາກເກີດຂຶ້ນໃນມຸ່ງນີ້)ໃນເຂດຮ້ອນອິນໂດ-

ມຽນມາເຊິ່ງລວມເຖິງຫຼາຍຊະນິດທີ່ເປັນພື້ນຖານ. ສໍາລັບກຸ່ມການຈັດແບ່ງແຍກ ບາງກຸ່ມເຊັ່ນເຕົ້າ ອິນໂດ- ມຽນມາສະໜັບສະໜູນຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກຫຼາຍກວ່າຈຸດອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນ

,ການອະນຸລັກຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ຍັງໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າເປັນລະດັບຄວາມສໍາຄັນສູງໂດຍສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ(CBD). ມັນຖືກກ່າວເຖິງພາຍໃຕ້ເປົ້າຫມາຍ4ຂອງໂຄງຮ່າງຄວາມແຕກຕ່າງ ທາງຊີວະນາໆພັນທົ່ວໂລກKunming-Montreal

ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໃນປີ2030,ການສູນພັນ ຂອງຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ຂ້າມ

ຈະຖືກຢຸດຕິລົງ,ແລະໃນປີ2050,ຄວາມສ່ຽງຂອງການສູນພັນຈະຫຼຸດລົງສືບເທົ່າ ແລະ

ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຊະນິດປ່າໃນຖິ່ນຖານກໍ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ.

ທິດທາງຍຸດທະວິທີນີ້ຕອບຮັບໂດຍກົງຕໍ່ການຂົ່ມຂູ່ທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນຂົງເຂດໂດຍສະເພາະ ການລ່າສັດເທິງດິນ (ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ສູງສຸດຕໍ່ຄວາມແຕກຕ່າງທາງຊີວະນາໆພັນໃນຂົງເຂດ), ພ້ອມທັງການຫາປາຂອງຊະນິດນ້ຳ.

ເຖິງແມ່ນວ່າອິນໂດ-ມຽນມາມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກ, ແຕ່ການອະນຸລັກຊະນິດທີ່ເນັ້ນຫນັກບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກລັດຖະບານແຫ່ງຊາດໃນເຂດຂົງເຂດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ບໍລິຈາກນາໆຊາດຫລາຍຄົນ (ຮ່ວມທັງCEPF) ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ທຶນເງິນສໍາລັບການອະນຸລັກ ຊະນິດທີ່ເຈາະຈົງໃສ່, ແຕ່ມັນໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ສ່ວນ ນ້ອຍຂອງການລົງທຶນໃນການອະນຸລັກ ເທົ່ານັ້ນ.

ສິ່ງນີ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຄິດເຫັນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຈາກບາງຄົນວ່າການອະນຸລັກທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງລະບົບນິເວດທໍາມະຊາດ, ຍົກຕົວຢ່າງຜ່ານການຈັດຕັ້ງເຂດສະຫງວນ ຫຼື ອະນຸລັກ (PCAs), ຈະພຽງພໍທີ່ຈະຮັກສາປະຊາກອນຂອງຊະນິດທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບຫລາຍຊະນິດ, ແຕ່ຈໍານວນຫລວງຫລາຍຕ້ອງມີການກະທໍາຕື່ມອີກ, ໂດຍສະເພາະເພື່ອຮັບມືກັບການຂົ່ມຂູ່ຫລາຍເກີນໄປ.

ສໍາມະນາປຶກສາຫາລືໃນຫົກປະເທດອິນໂດ-ມຽນມາ ໃນປີ2025ໄດ້ຢືນຢັນເຖິງຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນໃນການອະນຸລັກຊະນິດພັນແລະເນັ້ນຫນັກວ່າຫຼາຍຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກບໍ່ສາມາດຟື້ນຟູໄດ້ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເອົາໃຈໃສ່. ການບັບປຸງທີ່ສໍາຄັນຂອງທິດທາງຍຸດທະສາດນີ້ແມ່ນການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ໃນການຟື້ນຟູປະຊາກອນປ່າ, ລວມທັງການນໍາເຂົ້າໃຫມ່, ການເລີ່ມຕົ້ນ, ການເຊື່ອມໂຍງນອກສະຖານທີ່ແລະການບັບປຸງຖິ່ນອາໄສ. ສອດຄ່ອງກັບຄໍາຕອບຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ, ທິດທາງຍຸດທະສາດນີ້ຍັງເນັ້ນຫນັກຫຼາຍຂຶ້ນໃນການບັບປຸງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກ, ເພື່ອແກ້ໄຂຊ່ອງວ່າງທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳຂອງຊະນິດ, ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ການແຈກຢາຍ, ແນວໂນ້ມຂອງປະຊາກອນແລະບັດໄຈທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງການຫລຸດລົງຂອງຊະນິດ. ໂດຍການສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າທາງລະບົບນິເວດ, ການຕິດຕາມໄລຍະ

ຍາວແລະການເປັນຫຸ້ນສ່ວນທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ວິທະຍາສາດ, TEK ແລະວິທະຍາສາດສັງຄົມ, CEPF ຈະຊ່ວຍເຫຼືອເປີດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຮູ້ເຫຼົ່ານີ້ແລະໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອະນຸລັກແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກຖານທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະຮອບດ້ານ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດທີ2: ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບແລະການສູນເສຍທາງດ້ານຊີວິດນາໆພັນໂດຍການແກ້ໄຂການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດຫມາຍ, ການບໍລິໂພກທີ່ບໍ່ຍືນຍົງແລະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການແຜ່ລະບາດຂອງ ສັດປ່າ-ສັດລ້ຽງ-ມະນຸດພາຍໃຕ້ໂຄງການສຸຂະພາບດຽວ

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພະຍາດຈາກສັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າແລະການບໍລິໂພກສັດປ່າແມ່ນມີການບັນທຶກໄວ້ຢ່າງດີໃນເຂດດັ່ງກ່າວ, ໂດຍມີເຊື້ອພະຍາດເຊັ່ນໄຂ້ຫວັດນິກH5N1, ໄຂ້ຫມູອາຟຣິກາແລະພະຍາດທີ່ເກີດຈາກສັດລ້ຽງ (ຕົວຢ່າງ: ພະຍາດຜິວຫນັງ, ພະຍາດວີ, ພະຍາດໄຂ້ຫວັດໝາ)

ເປັນໄພຄຸກຄາມອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍສຸດຂະພາບຂອງມະນຸດ, ສັດລ້ຽງແລະສັດປ່າ. ການລ່າສັດ, ການຄ້າຂາຍ ແລະ ການບໍລິໂພກສັດປ່າຍັງຖືກລະບຸວ່າເປັນໄພຄຸກຄາມໂດຍກົງຕໍ່ຊະນິດຕ່າງໆໃນລະຫວ່າງ ການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນປີ2025. ຄວາມກົດດັນເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງຂອງກ ານບໍລິ ໂພກທີ່ບໍ່ຍືນຍົງແລະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການແຜ່ລະບາດທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງສັດປ່າ-ສັດລ້ຽງ-ມະນຸດ. ຄວາມຕ້ອງການຜະລິດຕະພັນສັດປ່າທັງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລະຜິດກົດໝາຍຍັງເຮັດໃຫ້ຊະນິດເສື້ອ ມລົງໂດຍ ສະເພາະໃນບັນດາຊະນິດທີ່ສໍາຄັນ, ໃນຂະນະທີ່ການປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເພີ່ມທະວີການກະສິກໍາແລະ ການຕິດຕໍ່ໃກ້ຊິດລະຫວ່າງຄົນ, ສັດລ້ຽງແລະສັດປ່າຈະເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດຂອງສັດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີກ ານລົດເລີ່ມຂອງນາງຊາດ(ເຊັ່ນ: INL, DEFRA, EU), ການລົງທຶນແມ່ນເຈາະຈົງຢູ່ໃນໂຄງການໃຫຍ່ສອງສາມໂຄງ ການແລະສ່ວນຫຼາຍຈະບໍ່ເຂົ້າກັບຍຸດທະສາດສຸດຂະພາບດຽວຂອງປະເທດຫຼືຄວາມພະຍາຍາມໃນການໃຊ້ຈ່າຍແ ບບຍືນຍົງ. ການຫຼຸດຈໍານວນເງິນທຶນສອງຝ່າຍ, ງົບປະມານດ້ານການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ຈໍາກັດແລະກາ ນຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນທາງ ດ້ານການເມືອງຍັງສືບຕໍ່ຈໍາກັດການຕອບສະຫນອງໃນທົ່ວປະເທດອິນໂດ- ມຽນມາ.

ໂດຍອີງໃສ່ແນວທາງການລົງທຶນຂອງCEPFໃນປີ2020ແລະອີງຕາມຄໍາຕອບຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະຫວ່າງ ການປຶກສາຫາລືໃນປີ2025, ທິດທາງຍຸດທະສາດນີ້ໄດ້ຖືກປັບປຸງຜ່ານແຜນງານສຸດຂະພາບດຽວ :ວິທີການຮ່ວມເຂົ້າກັນທີ່ຮັບຮູ້ສຸດຂະພາບທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນຂອງຄົນ, ສັດແລະລະບົບນິເວດແລະສົ່ງເສີມການຮ່ວ ມມືລະ ຫວ່າງຂະແໜງການເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງຮ່ວມກັນ. ມັນຍັງສະທ້ອນເຖິງການປ່ຽນແປງການເນັ້ນຫນັກຈາກ ການປ້ອງກັນພະຍາດເທົ່ານັ້ນໄປສູ່ການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງເຊັ່ນຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງຖິ່ນອາໄສ, ການລ່ວງລະເມີ ດ, ການຈັດການ ກັບສັດປ່າທີ່ບໍ່ປອດໄພແລະການຂາດທາງເລືອກສໍາລັບຊາວຊົນເຜົ່າເຟີ້ເມືອງ ແລະຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ(IPLCs).

ໂຄງຮ່າງນີ້ຍອມຮັບວ່າການຫຼຸດຜ່ອນການຄ້າສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ສົ່ງເສີມການບໍລິໂພກແບບຍືນຍົງແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນພຶດຕິກຳທີ່ສ່ຽງຕໍ່ສັດປ່າ-ສັດລ້ຽງ- ມະນຸດບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸ ຂະພາບແລະການດໍາລົງຊີວິດຂອງມະນຸດ. ການລະບາດຂອງໂລກລະບາດ COVID-19 ໄດ້ ເນັ້ນເຖິງອັນຕະລາຍທົ່ວໂລກຂອງການແຜ່ລະບາດຈາກສັດປ່າໄປສູ່ມະນຸດໂດຍສະເພາະ ໃນພາກ ເພິ່ນຕ່າງໆເຊັ່ນເຂດອິນໂດ-ມຽນມາ, ຊຶ່ງມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງຊີວະນາໆພັນແລະມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຈາກສັດ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດ3: 3.ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ປະສິດທິພາບການຈັດການຂອງພື້ນສະຫງວນ ແລະ ອະນຸລັກ (PCAs) ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ແລະ

**ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ໃນການບໍລິຫານ
ແລະການຄຸ້ມຄອງເພື່ອປັບປຸງການອະນຸລັກໃນສະຖານທີ່ບໍລິມະສິດ.**

ເຂດອະນຸລັກຍັງຄົງເປັນພື້ນຖານຂອງການອະນຸລັກຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນໃນເຂດ ອິນໂດ-ມຽນມາ ແຕ່ຂໍ້ບົກຜ່ອງໃນປະສິດທິພາບຂອງມັນຂັດຂວາງສິ່ງທີ່ກຳລັງບັນລຸໄດ້ສຳລັບການອະນຸລັກ. ເຂດອະນຸລັກໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຍັງມີຊັບພະຍາກອນບໍ່ພຽງພໍ. ລະຫວ່າງປີ 2020 ແລະ 2025, ເຂດອະນຸລັກໄດ້ຮັບທຶນອະນຸລັກສອງຝ່າຍປະມານ 13 ເປີເຊັນ, ໃນຂະນະທີ່ງົບປະມານແຫ່ງຊາດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສຸມໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເງິນເດືອນຫຼາຍກວ່າການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນງານ. ເນື່ອງຈາກສິ່ງນີ້ ແລະ ພິຈາລະນາວ່າ 67 ເປີເຊັນຂອງ KBA ໃນເຂດອະນຸລັກຕັ້ງຢູ່ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນຢູ່ນອກເຂດອະນຸລັກທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຕາມລັດຖະການ, ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຂະຫຍາຍວິທີການອະນຸລັກນອກເໜືອໄປຈາກເຂດອະນຸລັກແບບດັ້ງເດີມ, ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງເຂດອະນຸລັກ.

ການປຶກສາຫາລືໃນປີ 2025

ໄດ້ຢືນຢັນອີກຄັ້ງວ່າການເສີມສ້າງປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງເຂດອະນຸລັກແມ່ນຄວາມຕ້ອງການຫຼັກ ແຕ່ເນັ້ນໜັກວ່າການສະໜັບສະໜູນຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນຕ້ອງຂະຫຍາຍໄປສູ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSOs) ໃນພື້ນທີ່ອະນຸລັກ ແລະ ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນໄປຍັງ OECMs, ເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ, ການປະມົງຊຸມຊົນ, ປ່າສັກສິດ ແລະ ເຂດອະນຸລັກທີ່ປົກຄອງໃນທ້ອງຖິ່ນອື່ນໆ, ບ່ອນທີ່ມີຮູບແບບທີ່ມີນະວັດຕະກຳ ແລະ ທຶນທານຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຍັງໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າ ຄວາມສະເໝີພາບຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ແລະ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານປ່າສະຫງວນ ແລະ ອະນຸລັກ (PCAs) ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນຜົນໄດ້ຮັບໃນສິດທິຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມເຊື່ອວ່າ CEPF ສາມາດມີບົດບາດສຳຄັນໂດຍການເຮັດໃຫ້ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ສາມາດຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຖືສິດເພື່ອໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, ການເງິນ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ຍືນຍົງ. ໃນທົ່ວເຂດ, ການອະນຸລັກທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນເຖິງການເສີມ ຫຼື ທາງເລືອກທີ່ມີປະສິດທິພາບແທນລະບົບທີ່ນຳພາໂດຍລັດ, ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍເຂດອະນຸລັກປາໃນບ້ານໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ສະຖານທີ່ອະນຸລັກລົງທຶນຄຸ້ມຄອງໂດຍຊຸມຊົນໃນຫວຽດນາມ.

ການເສີມສ້າງປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງຂອງ ປ່າສະຫງວນ ແລະ ອະນຸລັກ (PCAs) ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ແລະ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ

ການຄຸ້ມຄອງຂອງເຂົາຈະແກ້ໄຂໂດຍກົງກັບໄພຂົ່ມຂູ່ອັນດັບສູງສຸດຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ອົງໃສ່ພື້ນທີ່, ລວມທັງການລ່າສັດ, ການຕັດໄມ້, ຜິດຜົນ ແລະ ການຫາປາ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດນີ້ຈະສຸມໃສ່ການຮັບຮູ້ການປົກຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ລວມທັງໝົດ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາຊີບ. ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO) ແລະ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (IPLCs) ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງມີຄວາມໝາຍ, ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານໂລກສຳລັບ PCAs, ຮັກສາ OECMs ທີ່ນຳພາໂດຍ IPLC ທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ. ທິດທາງຍຸດທະສາດນີ້ຈະເຈາະຈົງໃສ່ການບັນລຸການບໍລິຫານທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຂຶ້ນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມສາມາດ ທາງອາຊີບ. ມັນຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ IPLC ແລະ CSO ທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງມີຄວາມໝາຍ, ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານທີ່ໂລກສຳລັບ PCAs, ສະໜັບສະໜູນ OECM ທີ່ນຳພາໂດຍ IPLC ແລະ ສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດ 6: ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ສຳລັບການລວມເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບ, ການບໍລິຫານລະບົບນິເວດແລະການແກ້ໄຂໂດຍອາໄສທຳມະຊາດເຂົ້າກັບການວາງແຜນການພັດທະນາໃນຊ່ອງທາງທີ່ສຳຄັນ

ການແຕກແຍກຂອງລະບົບນິເວດໃນເຂດອື່ນໂດ-
ມຽນມາກຳລັງເຮັດໃຫ້ຄວາມສົມບູນຂອງລະບົບນິເວດອ່ອນແອ
, ຂົ່ມຂູ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດທີ່ຖືກຂົ່ມຂູ່ທົ່ວໂລກ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອົດທົນຕໍ່ສະພາບອາກາດແລະທຳລາຍການບໍລິ
ການທີ່ຈຳເປັນຂອງລະບົບນິເວດເຊັ່ນການຄວບຄຸມນ້ຳ, ການຫຼຸດຜ່ອນນ້ຳຖ້ວມແລະຄວາມຫມັ້ນຄົງຂອງດິນ.
ການລົງທຶນໃນການອະນຸລັກໃນໄລຍະຜ່ານມາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ການຂົ່ມຂູ່ທີ່ອົງໃສ່ພື້ນທີ່
, ໃນຂະນະທີ່ເບິ່ງຂ້າມບັດໄຈ
ທີ່ກວ້າງຂວາງເຊັ່ນການຂະຫຍາຍໂຄງລ່າງ, ການລວມເສດຖະກິດພາກພື້ນ, ການກະສິກຳທີ່ບໍ່ຫມັ້ນຄົງແລະການ
ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ອ່ອນແອເຊິ່ງຍັງເລັ່ງຄວາມເສື່ອມໂຊມຕ່າງໄປ. ຄວາມກົດດັນອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ຮ່ວມທັງ
ເຂື່ອນ, ໂຄງການຊົນລະປະທານ, ຂຸດຄົ້ນແຮ່ ແລະ ການຂະຫຍາຍການກະສິກຳ
ໄດ້ຖືກຊີ້ແຈງໃນລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລື ໃນປີ 2025 ວ່າເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ຊີວະນາໆພັນ
. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຍັງໄດ້ເນັ້ນຫນັກວ່າ
ຕົວຂັບເຄື່ອນດັ່ງກ່າວນີ້ສາມາດເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນການລວມເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນແລະການ
ແກ້ໄຂຕາມທຳມະຊາດ (NbS) ເຂົ້າກັບການວາງແຜນແລະການຕັດສິນໃຈທາງນະໂຍບາຍ.

ສັງຄົມມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຫຼ່ຽມຂະບວນການດັ່ງກ່າວໂດຍການສະໜັບສະໜູນທາງເລືອກທີ່ຍືນຍົງ, ນຳໃຊ້
ເຄື່ອງມືເຊັ່ນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (EIA), ການວາງແຜນພື້ນທີ່ແລະມາດຕະຖານການດຳເນີ

ນຽວແລະສົ່ງເສີມການຕັດສິນໃຈຮອບດ້ານ.

ໂດຍການລວມເອົາຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນແລະNbS

ເຂົ້າໃນໂຄງຮ່າງນະໂຍບາຍ,ການວາງແຜນລະດັບເສັ້ນທາງແລະຍຸດທະສາດການພັດທະນາ,ລະບົບນິເວດທຳມະຊາດສາ

ມາດປະກອບສ່ວນຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນໃນການເຊື່ອມໂຍງລະບົບນິເວດ,ການປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບອາກາດແລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍທີ1ຂອງໂຄງການຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນທົ່ວໂລກ Kunming-Montreal

ກ່ຽວກັບການວາງແຜນພື້ນທີ່ຮ່ວມກັນ,ພ້ອມທັງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ເປົ້າໝາຍທີ 15 ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະນຳເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນເຂົ້າສູ່ການພັດທະນາຂອງປະເທດແລະທ້ອງຖິ່ນ. ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນປີ2025ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຈາກ"ການສາທິດ"ໄປຫາ"ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ" ແບບຢ່າງ ທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍແລະເປັນແບບຢ່າງໄດ້,

ໂດຍສະເພາະທີ່ນຳໃຊ້NbSເພື່ອປອງດອງຜົນສະທ້ອນຂອງການອະນຸລັກ

ແລະການພັດທະນາ.ໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳນີ້ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດທີ່ແຈ້ງແຈ້ງສຳລັບການເອົາແບບຢ່າງຫລືການຮັບເອົານະໂຍບາຍຜ່ານທາງສັງຄົມສັງຄົມ,ລັດຖະບານຫລືເອກະຊົນ.ຈະຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຕໍ່ວິທີການທີ່ຈັດການກັບຜົນກະທົບຂອງຂະແໜງການໃນເຂດວຽກງານ,ການຂົນສົ່ງແລະການກະສິກຳ,ສົ່ງເສີມຂະບວນການລວມທັງການມີສ່ວນຮ່ວມແລະນຳໃຊ້ຫຼັກການປົກປ້ອງເຊັ່ນລະບຽບການຫຼຸດຜ່ອນ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດທີ9:ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງ,ຄວາມສາມາດແລະການພັດທະນາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເພື່ອເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບ,ຊຸມຊົນແລະການດຳລົງຊີວິດໃນລະດັບພາກພື້ນ,ລະດັບຊາດ,ທ້ອງຖິ່ນແລະລະດັບຮາກຖານ

ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານນາໆຊາດຍັງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຮ່ວມມື,ສະໜອງຄວາມຊ່ຽວຊານທາງດ້ານເຕັກນິກ,ການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນແລະການເຂົ້າເຖິງເວທີທົ່ວໂລກແຕ່ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເຂົ້າເຈົ້າໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນອາດຈຳກັດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ອົງການ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມພາຍໃນປະເທດມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນ ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ(IPLCs), ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມສຳເລັດໃນການອະນຸລັກໃນໄລຍະຍາວຈຶ່ງຫັນໄປສູ່ຜູ້ກະທຳໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບຮາກຖານ, ໂດຍ INGOs ຈະຖືກວາງຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຜູ້ສະໜັບສະໜູນຫຼາຍກວ່າຕົວຂັບເຄື່ອນຫຼັກ.

ການປຶກສາຫາລືໃນທົ່ວທັງຫົກປະເທດອິນໂດ-ເພມ້າ ໃນປີ 2025 ໄດ້ເສີມສ້າງທ່າອ່ຽງນີ້ຢ່າງແຂງແຮງ, ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ການສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມພາຍໃນປະເທດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ

ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມໃໝ່, ໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງໃສ່
 ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສຳລັບກຸ່ມທີ່ຂາດການເປັນຕົວແທນ,
 ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນໃນການບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຍືນຍົງ.
 ຄວາມຕ້ອງການທີ່ລະບຸໄວ້ຂະຫຍາຍໄປນອກເໜືອຈາກການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ
 ເພື່ອລວມເອົາການບໍລິຫານສະຖາບັນ, ບໍລິຫານທາງດ້ານການເງິນ, ການພັດທະນາຄວາມເປັນຜູ້ນຳ ແລະ
 ການສື່ສານ. ເຖິງແມ່ນຈະມີການຮັບຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ແຕ່ການລົງທຶນໃນສັງຄົມຍັງຈຳກັດ. ເຖິງແມ່ນວ່າເງິນທຶນສຳ
 ລັບການພັດທະນາຄວາມສາມາດໄດ້ເພີ່ມທະວີຫລາຍກວ່າສອງເທົ່ານັບແຕ່ປີ 2020, ແຕ່ມັນຍັງເປັນກົດຈະກຳ
 ທີ່ສະໜັບສະໜູນຫນ້ອຍທີ່ສຸດ
 ໃນຂົງເຂດແລະມີການສະໜັບສະໜູນຈຳກັດສຳລັບການພັດທະນາອົງກອນໃນໄລຍະຍາວ. ຍົກເວັ້ນປະເທດໄທ
 , ລັດຖະບານສ່ວນຫຼາຍໃຫ້ທຶນພຽງເລັກຫນ້ອຍຫຼືບໍ່ມີເລີຍສຳລັບສັງຄົມສັງຄົມແລະມີກົນໄກພຽງຫນ້ອຍດຽວສຳ
 ລັບການພັດທະນາສະຖາບັນໃນໄລຍະຍາວ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດນີ້ເນັ້ນຫນັກໃສ່ ການລົງທຶນໃນສັງຄົມສັງຄົມທີ່ມີເປົ້າໝາຍ , ສະເຫມີພາບແລະຍືນຍົງ,
 ເກີນກວ່າການຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນໄປສູ່ການສະໜັບສະໜູນໄລຍະຍາວສຳລັບການພັດທະນາອົງການທີ່ແກ້
 ຂບັນຫາດ້ານການປົກຄອງແລະຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານການເງິນ. CEPF ຈະຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງເຂດທີ່
 ຂາດການຮັບໃຊ້, ກຸ່ມແລະອົງການທີ່ນຳພາໂດຍຊຸມຊົນຊຶ່ງນຳພາໂດຍຜູ້ຍິງແລະຊາວອິນເດຍແດງ, ຜູ້ທີ່ປະເຊີນ
 ກັບສິ່ງກົດກັນຫລາຍທີ່ສຸດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ. ທຸກໂຄງການຕ້ອງລວມເອົາຄຳນຶງເຖິງເພດເຂົ້າກັບການອອກ
 ແບບແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນຍຸດທະສາດເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມສະເຫມີພາບໃນການເຂົ້າ
 ເຖິງການສ້າງຄວາມສາມາດແລະການພັດທະນາອົງການ. ໂດຍການສອດຄ່ອງກັບແນວທາງຂອງ CEPF ໃນການ
 ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ທິດທາງຍຸດທະສາດນີ້ຕອບສະຫນອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງພາ
 ກພື້ນສຳລັບການແກ້ໄຂທີ່ນຳພາໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ທຶນທານແລະຂະຫຍາຍຕົວໄດ້.

ທິດທາງຍຸດທະສາດ 13: ໃຫ້ການນຳພາທາງຍຸດທະສາດແລະການປະສານງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບຂອງການລົງທຶນໃນການປົກປັກຮັກສາຜ່ານທີມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາກພື້ນ

ໃນທຸກໆຂົງເຂດທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບທີ່ລົງທຶນນັ້ນ, CEPF ຈ້າງ RIT
 ເພື່ອແບຮູບແບບລະບົບນິເວດໃຫ້ເປັນຜົນງານທີ່ປະສົມປະສານ ແລະ
 ມີຜົນກະທົບຂອງການລົງທຶນທີ່ນຳພາໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ. RIT ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການໃຫ້ທຶນ,
 ການສ້າງຄວາມສາມາດ, ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຮູ້ ແລະ ການປະສານງານຜົນງານ,
 ຮັບປະກັນວ່າການລົງທຶນມີຍຸດທະສາດ, ມີປະສິດທິພາບດ້ານຕົ້ນທຶນ ແລະ
 ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບຸລິມະສິດຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ.

ສຳລັບປີ 2026-2030, RIT ຈະປະກອບດ້ວຍຕ່າງໜ້າຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ 1 ຄົນຫຼື
 ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນການ ການດຳເນີນງານປະຈຳຢູ່ໃນຂົງເຂດອື່ນໂດ-
 ມຽນມາ, ດຳເນີນງານສອດຄ່ອງ

ກັບພາລະກິດຂອງCEPF, ຄູ່ມືການດຳເນີນງານແລະຫຼັກການຂອງຄວາມໂປ່ງໃສ, ການມີສ່ວນຮ່ວມແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຂອງCEPF, ອົງການທີ່ຮັບໃຊ້ບັນສະມາຊິກຂອງRITຈະບໍ່ມີສິດຈະໄດ້ຮັບເງິນທຶນຊ່ອຍເຫລືອພາຍໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຫນ່ວຍງານທີ່ບໍ່ເພິ່ງອາໄສຕາມກົດຫມາຍທີ່ມີໂຄງຮ່າງການບົກຄອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນອາດຖືກພິຈາລະນາວ່າຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນພາຍນອກແລະການກວດສອບຢ່າງລະອຽດ.

ການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນປີ2025ໄດ້ຢືນຍັນບົດບາດສຳຄັນຂອງRITໃນການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປະສານງານລະດັບຊາດ, ສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ອຍເຫລືອແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງປະເທດແລະຂະແໜງການຕ່າງໆ. ມີການສະໜັບສະໜູນຢ່າງເຂັ້ມແຂງສຳລັບການຮັກສາການມີໜ້າຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດການອະນຸລັກແຫ່ງຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂອບເຂດຂອງ RIT ອາດຈະປະກອບມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເພີ່ມເຕີມສຳລັບການປະສານງານລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງເປັນທີ່ເພີ່ມມູນຄ່າ ແລະ ເສີມສ້າງການເຊື່ອມຕໍ່ກັບບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນກົນໄກສະຖາບັນທີ່ສຳຄັນພາຍໃນຮູບແບບການຈັດສົ່ງ CEPF, RIT ຈະຮັບປະກັນວ່າການລົງທຶນແມ່ນມີເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ, ມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່, ເຊິ່ງຈະເພີ່ມຜົນກະທົບໃນໄລຍະຍາວຂອງການອະນຸລັກໃນເຂດອິນໂດ-ມຽນມາ.

ສະຫລຸບ

ຈຸດຮ້ອນອິນໂດ-ພະມ້າຍັງຄົງເປັນໜຶ່ງໃນພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນທີ່ສຸດໃນໂລກ, ໂດຍມີລະດັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊະນິດພັນ ແລະ ປະຊາກອນພື້ນເມືອງທີ່ໂດດເດັ່ນ. ການລົງທຶນໃນການອະນຸລັກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຊຸມປີມຸ່ງມານີ້, ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງທັງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງຊາດທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກສາກົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ລະຫວ່າງປີ 2020 ແລະ 2024, ຢ່າງໜ້ອຍ 5.5 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໄດ້ຖືກລົງທຶນໃນການອະນຸລັກຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບໃນທົ່ວຈຸດດັ່ງກ່າວ (ເພີ່ມຂຶ້ນ 62 ເປີເຊັນຈາກປີ 2015–2019), ໂດຍປະມານ 80 ເປີເຊັນໄດ້ຮັບທຶນຈາກລັດຖະບານແຫ່ງຊາດ ແລະ 20 ເປີເຊັນໂດຍຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ.

ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້ານີ້, ແຕ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບຍັງສືບຕໍ່ປະເຊີນກັບໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ການລ່າສັດ ແລະ ການຕັດໄມ້ຍັງຄົງເປັນແຮງກົດດັນທີ່ແຜ່ຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຊະນິດພັນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບການອະນຸລັກໃນພື້ນທີ່, ຄຽງຄູ່ກັບຜົນກະທົບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກເຂື່ອນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ, ການຂະຫຍາຍກະສິກຳ, ການຫາປາ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ. ຖ້າບໍ່ມີການຮັບມືຢ່າງຮີບດ່ວນ,

ການເຊື່ອມໂຊມຂອງລະບົບນິເວດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະເຮັດໃຫ້ການບໍລິການຂອງລະບົບນິເວດຖືກທຳລາຍ, ສູນພັນຂອງຊະນິດພັນໄວຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ວິກິດການສະພາບອາກາດ ແລະ ສຸຂະພາບ.

ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະແກ້ໄຂໄພຂົ່ມຂູ່ເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ບັດໃຈຫຼັກຂອງມັນ, ແຕ່ການລົງທຶນໃນປະຈຸບັນບໍ່ໄດ້ແນໃສ່ບຸລິມະສິດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ຫຼື ສົ່ງເສີມວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດສະ ເໝີໄປ. ເພື່ອຊ່ວຍປິດຊ່ອງຫວ່າງນີ້, ການອັບເດດລະບົບນິເວດອິນໂດ- ພະມ້າປີ 2025 ໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດການລົງທຶນທີ່ເນັ້ນຜົນໄດ້ຮັບໃໝ່ສຳລັບປີ 2026–2030.

ຍຸດທະສາດນີ້ກຳນົດທິດທາງຍຸດທະສາດ 13 ຢ່າງ ແລະ ບຸລິມະສິດການລົງທຶນ 52 ຢ່າງ, ໂດຍ CEPF ສຸມໃສ່ຫົກທິດທາງ ແລະ 17 ບຸລິມະສິດການລົງທຶນໃນຫ້າແລວທາງທີ່ສຳຄັນ (ປ່າຮາລາບາລາ, ແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາແມ່ນ້ຳສາຂາຫຼັກ, ປ່ານ້ຳຖ້ວມຕາມລະດູການພາກເໜືອ, ຫີນບູນຈີນ-ຫວຽດນາມ ແລະ ທະເລສາບຕົນເລຊັບ ແລະ ເຂດນ້ຳຖ້ວມ) ບວກກັບເຄືອຂ່າຍຂອງ KBA ຫີນບູນໃນພະມ້າ. CEPF ຍັງຈະແນໃສ່ຊະນິດພັນບຸລິມະສິດ 239 ຊະນິດທີ່ຕ້ອງການການດຳເນີນການອະນຸລັກທີ່ສຸມໃສ່.

ຍຸດທະສາດໃໝ່ນີ້ສະແດງເຖິງໂອກາດທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານແຕ່ໃຊ້ໄດ້ຈົງໃນການນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳ, ພະລັງງານ ແລະ

ການເຂົ້າເຖິງຂອງສັງຄົມພົນລະເຮືອນເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ບໍ່ສາມາດທົດແທນໄດ້ຂອງອິນໂດ-ພະມ້າ.